

Egy picinyke mag: Wangari Maathai története

 Nicola Rijdsdijk
 Maya Marshak
 Boglárka Vermeki

3

 Magyar

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Egy picinyke mag: Wangari Maathai története

 Nicola Rijdsdijk
 Maya Marshak
 Boglárka Vermeki

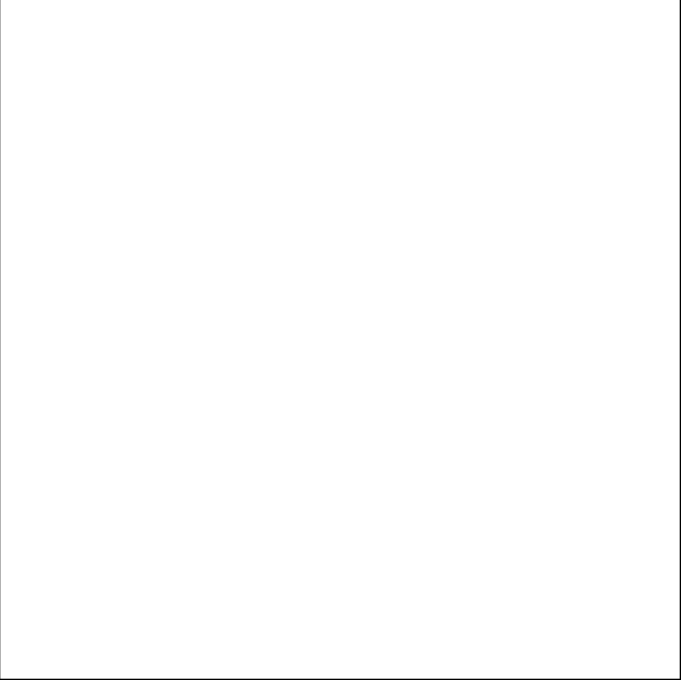

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

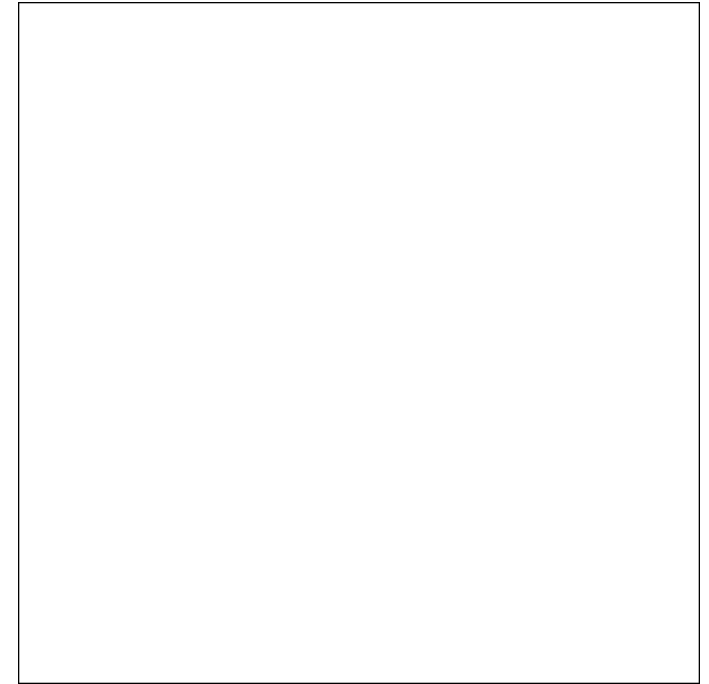
Egy faluban a Kelet-Afrikában lévő kenyai hegyek lankáin élt egy kislány, akit Wangarinak hívtak. Anyukájával a földeken dolgoztak.

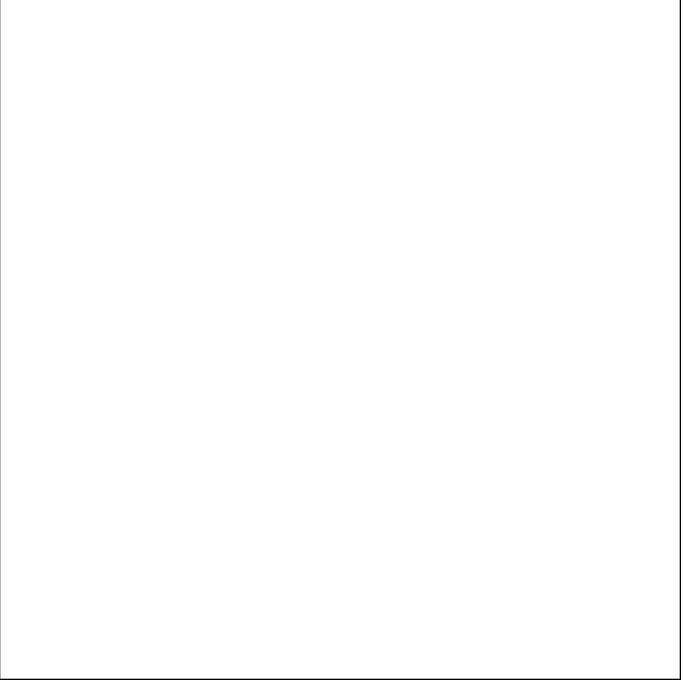
Wangari nagyon szeretett a
szabadban lenni. A családja
kertjében a macskáival felásta a
talajt és piciny magokat szórt a
meleg földbe.

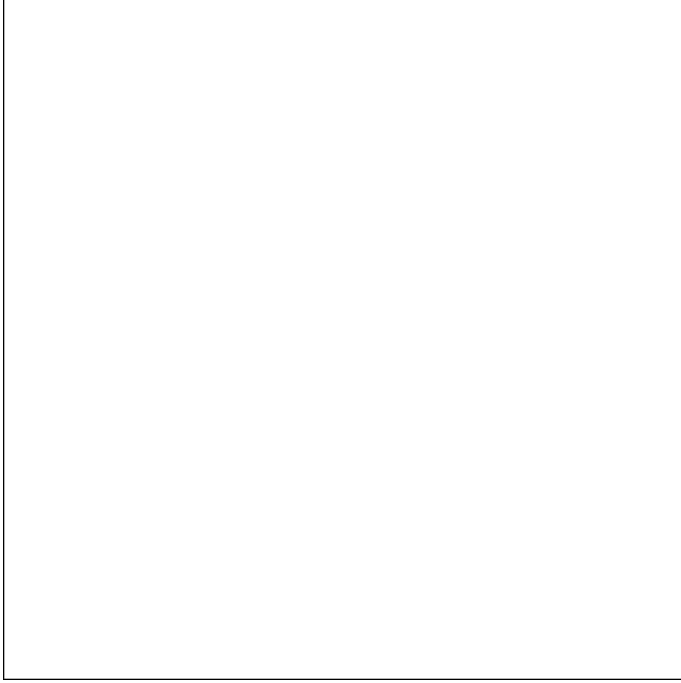
A kedvenc napszaka a naplemente utáni időszak volt. Tudta, hogy amikor olyan sötét van, hogy már nem látja a növényeket, akkor jön el az ideje, hogy hazamenjen. A földeken áthaladó kis ösvényen indult hazafelé.

Wangari 2011-ben meghalt, de még ma is gondolunk rá, amikor meglátunk egy gyönyörű fát.

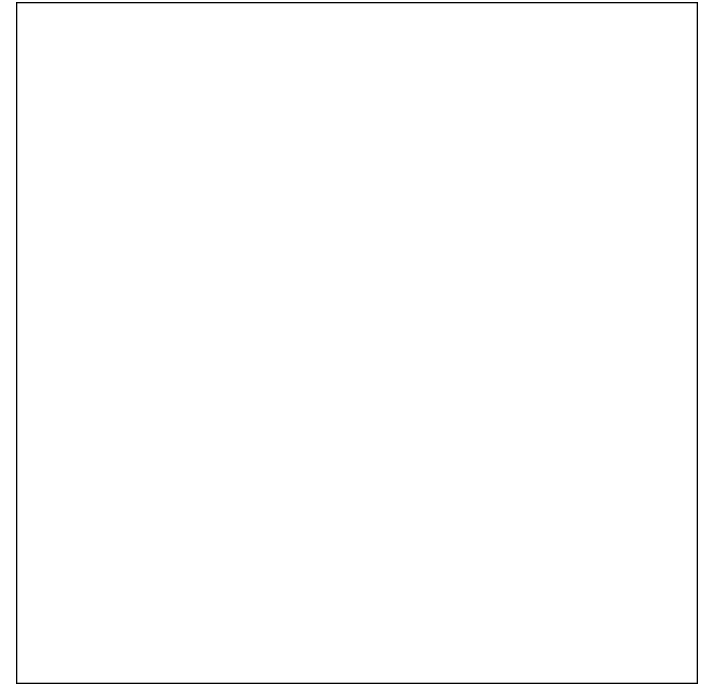
Wangari okos gyermek volt, alig várta, hogy iskolába mehessen. Az apukája és az anyukája azonban azt szerette volna, hogy otthon maradjon és segítsen a ház körül. Amikor hét éves lett, a bátyja rávette a szüleit, hogy engedjék iskolába járni.

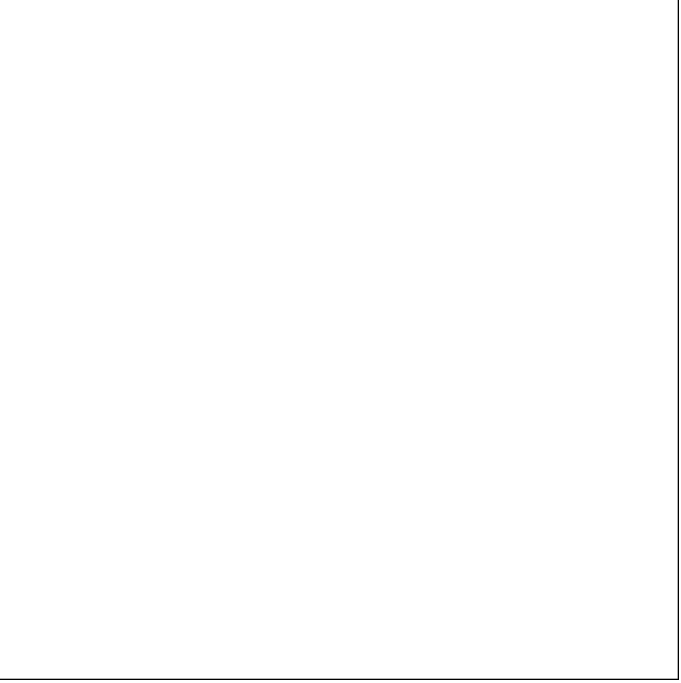
Nagyon sokat dolgozott. A világ minden embere elismerte a munkáját, és egy híres díjat is kapott. A díjat Nobel-díjnak hívják. Wangari volt az első afrikai nő, aki megkapta.

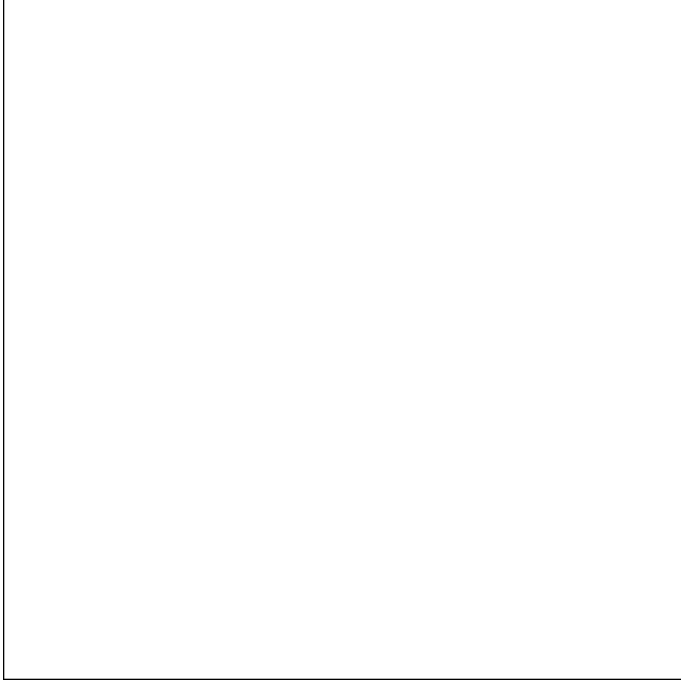
Wangari nagyon szeretett tanulni!
Egyre többet tudott meg a
könyvekből, amiket olvasott.
Annyira jól tanult, hogy felajánlották
neki, hogy az Egyesült Államokban
folytassa tovább tanulmányait.
Wangari nagyon izgatott volt! Még
többet szeretett volna megtudni a
világról.

Ahogy telt az idő, a kis fákból
hatalmas erdők lettek, és a folyók
medrei újra megteltek vízzel.
Wangari tanítása elterjedt
Afrikában. Mára már fák milliói
nőttek ki Wangari magjaiból.

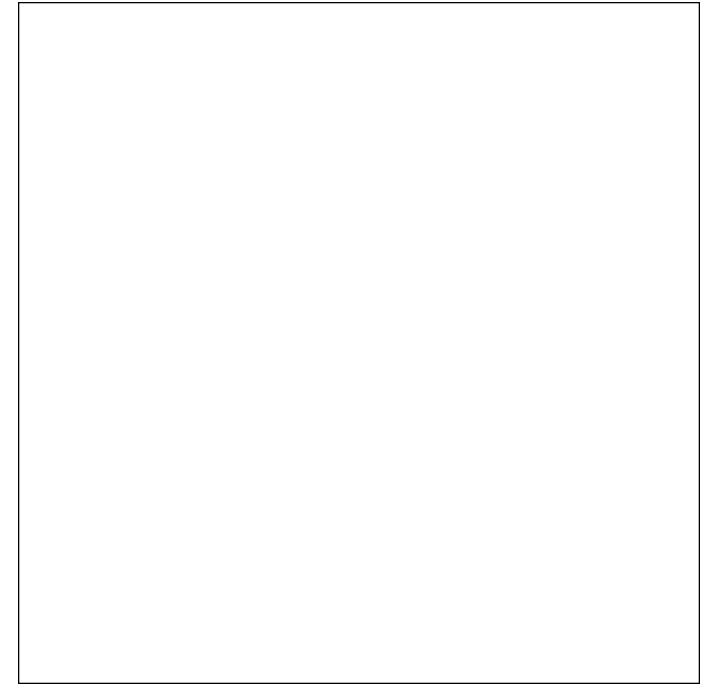
Az amerikai egyetemen Wangari sok mindent megtudott. Tanult a növényekről és a természetükről. De arra is emlékezett, hogy ő hogyan nőtt fel: a gyönyörű kenyai erdő fáinak árnyékában játszott a bátyjaival.

Wangari tudta, mit kell tennie. Megtanította az asszonyoknak, hogy hogyan kell magról fát nevelni. Eladták a fákat, és a pénzből el tudták tartani a családjukat. Az asszonyok nagyon boldogok voltak. Wangari segítségével erősnek és nagyhatalmúnak érezték magukat.

Minél többet tanult, annál jobban érezte, hogy mennyire szereti a kenyai embereket. Azt akarta, hogy boldogok és szabadok legyenek. Minél többet tanult, annál gyakrabban gondolt afrikai otthonára.

Amikor befejezte tanulmányait, visszatért Kenyába. Az ország ekkora már nagyon megváltozott. Óriási tanyák húzódtak a földek helyén. Az asszonyoknak nem volt tűzfájuk az ételkészítéshez. Az emberek szegények voltak, a gyermekek éheztek.